

РЕШЕНИЕ

№ 3722

гр. София, 09.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3637** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221417001656-091-001/20.12.2017г., потвърден с Решение № 397/20.03.2018 г. на Директора на ДОДОП – С. при ЦУ на НАП. Жалбоподателят моли спорният РА да бъде отменен. Претендира разноски.

Ответникът оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Настоящото производство е след решение на ВАС по адм. дело 11464/2019 г., с което е отменено Решение № 5366 от 13.08.2019 г. на АССГ по адм. дело № 4277/2018 г. и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на АССГ. С решението на АССГ по цитираното адм. дело е била обявена нищожността на оспорения акт, за която в решението на ВАС са изложени подробни мотиви, че не е налице.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

През ревизираните периоди дружеството е извършвало търговия на едро с отпадъци от черни и цветни метали и покупко-продажба на акции. Не е стопанисвало складови обекти, няма налични стоки на склад и не е имало наети лица по трудови или облигационни правоотношения.

На ревизираното дружество по електронен път са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на които са представени договори за покупко-продажба на акции, оборотни ведомости за ревизираните периоди,

счетоводни справки, отчет за приходите и разходите на дружеството за 2015 г. и 2016 г. др.

В хода на ревизионното производство е установено, че през 2015 г. дружеството се домогва да докаже, че е закупило акции на приносител от капитала на С. С. SA, П., регистрирано с фиш 753557, за които се твърди да са притежавани от продавачите: [фирма] – 5 000 акции на цена от 350 U., [фирма] - 4 100 акции на цена от 380 U., [фирма] - 5 000 акции на цена от 700 U. и [фирма] - 3 600 акции на цена от 410 U., като е договорено разсрочено плащане.

През 2016 г. се претендира да са закупени 5000 акции на цена от 288,50 U. от капитала на Н. PLUS PROPERTIES, П., регистрирано с фиш 508923, притежавани от [фирма], и 3 400 акции от капитала на същото дружество от П. на цена от 312 U., притежавани от [фирма]. Закупени са, съгл. представени договори, и 2 800 акции на цена от 370 U. от капитала на V. S. C., П., регистрирано с фиш 740956, притежавани от [фирма] и 5000 акции на цена от 374 U. от капитала на същото дружество от П., притежавани от [фирма]. Договорите и техните дати са описани подробно в таблица на стр. 7 и стр. 8 от Ревизионния доклад.

За удостоверяване на посочените обстоятелства по делото са представени идентични договори за покупко-продажба на обикновени акции на приносител от капитала на С. С. SA, П., сключени през 2015 г. между [фирма], в качеството му на купувач и съответно [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], в качеството им на продавачи /л. 165 и сл./ В т. 1 „Прехвърляне на акции“ от договорите е посочено, че срещу валидна и еквивалентна насреща престация, представляваща конкретно посочена сума в долари или еквивалентна легова равностойност, платими до 31.12.2016 г. по посочена от продавача сметка, продавачът продава, прехвърля и предава на купувача акциите, като купувачът приема да закупи и получи от продавача акциите ведно с всички права и интереси свързани с тях. В т. 2 „Предаване на акциите“ е предвидено, че продавачът предава на купувача един или повече сертификати, съответстващи на броя на акциите до три работни дни от получаването на пълната сума, представляваща цената на акциите.

С цел удостоверяване покупката на акции на приносител от капитала на Н. PLUS PROPERTIES, П. и V. S. C., П. през 2016 г., са представени четири напълно идентични с гореописаните договори, сключени със същите четири дружества /л. 244 и сл./.

Впоследствие, съгл. договор от 10.11.2015 г. /л. 173 сл./, идентичен по съдържание с вече описаните по-горе, 17 700 обикновени акции на приносител с номинал 100 U. и пазарна цена 60,80 U. от капитала на С. С. SA, П. се претендира да са продадени от [фирма] на Ф. СТАР Ш. К., П., регистрирано с фиш 691349. Договорено е сумата в размер на 1 076 160 U. да бъде платена на продавача до 31.12.2016 г., а предаването на акциите – до три дни от получаване на цената по договора.

Съгласно договори от 26.09.2016 г. и 21.11.2016 г. притежаваните от [фирма] акции от капитала на Н. PLUS PROPERTIES, П. и от капитала на V. S. C., П. са продадени на Ф. СТАР Ш. К., П. на цена съответно 12 U. и 9 U., като е договорено плащането да се извърши до 31.12.2017 г. /л. 252 и сл./ Тези договори също са с идентично съдържание, като описаните по-горе.

В хода на първото разглеждане на делото от АССГ е приобщен документ, с нотариална заверка на подписа на издателя, който е съставен от Ф. СТАР Ш. К., П. в потвърждение на това, че в периода 2014 г. – 2016 г. от [фирма] са му продадени

акции, с конкретно посочен издател на същите, брой, стойност и дата на закупуване /л. 161/.

От жалбоподателя са представени банкови извлечения за извършени плащания на вноски към [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и счетоводни регистри.

В резултат на извършените насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] органите по приходите са установили, че от страна на дружествата са представени идентични документи, както и че всички искания за представяне на документи са изтеглени от компютър с един и същ IP адрес, поради което е направен извод, че ползват един и същ офис. Направен е и анализ на извършените транзакции по банковите им сметки, като е установено, че от [фирма] постъпват почти ежедневно суми в размер до около 27 000 лв., като още в същия ден сумите се теглят на каса от едни и същи лица – С. Н. А., В. С. И. и др., назначени на трудов договор като частни охранители и детективи в [фирма].

Установено е също, видно от съдържанието на РД, че през 2015 г. от ревизираното дружество са осчетоводени разходи за закупуване на акции по счетоводна сметка 6230 „Разходи по операции с финансови активи и инструменти“ в размер на 13 082 157,52 лв., а за 2016 г. осчетоводените разходи са в размер на 9 687 712,27 лв.

Приходите от последващата продажба на акциите са отразени по сметка 7240 „Приходи от валутни операции“, като за 2015 г. са в размер на 391 167,76 лв., а за 2016 г. са в размер на 289 388,31 лв.

Ревизиращият екип е анализирал представените доказателства и е приел, че задълженото лице не е доказало по безспорен начин покупката на акции от изброените по-горе дружества, като не е доказало и сделките по продажбата им. Направено е заключение, че разходите са документално необосновани, не отразяват вярно стопанската операция и не следва да се признаят за данъчни цели, поради което на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10 от ЗКПО е увеличен счетоводният финансов резултат за 2015 г. със сумата в размер на 13 082 157,52 лв. и за 2016 г. със сумата в размер на 9 687 712,27 лв.

С оспорения РА не са признати и приходите от продажбата на акциите, като е формиран извод за наличие на сделки, които водят до отклонение от данъчно облагане. Органите по приходите са приложили чл. 16, ал. 1 от ЗКПО и са намалили счетоводния финансов резултат за 2015 г. със сума в размер на 391 167,76 лв. и за 2016 г. със сума в размер на 289 388,31 лв.

В резултат на извършените корекции е установен данъчен финансов резултат за 2015 г. - печалба в размер на 12 705 066,30 лв. и годишен корпоративен данък 1 270 506,63 лв., от които внесен 1 407,65 лв. и остатък за внасяне 1 269 098,98 лв. За определения дължим и невнесен корпоративен данък са начислени лихви в размер на 221 792,18 лв. За 2016 г. е установен данъчен финансов резултат – печалба в размер на 9 405 596,94 лв. и годишен корпоративен данък 940 559,69 лв., от които внесен 1 100,00 лв. и остатък за внасяне 939 459,69 лв. За определения дължим и невнесен корпоративен данък са начислени лихви в размер на 68 899,22 лв.

По искане на жалбоподателя в хода на настоящото производство са допуснати и изслушани съдебно-счетоводна експертиза и съдебно-икономическа експертиза.

От правна страна:

Атакуваният РА е валиден и издаден при спазване на съдопроизводствените правила, което обстоятелство е било предмет на съдебна проверка от ВАС, поради което няма

да бъде обсъждано повторно.

Във връзка с материално-правната законосъобразност на акта, съдът намира следното: Съгласно 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Това задължава предприятията да осъществяват счетоводството си на основата на стопанските операции и факти, като спазват изискванията за съставянето на документите съгласно действащото законодателство. Всяка стопанска операция трябва да бъде обезпечена документално, като доказателство, че тя е извършена и условията, при които се претендира да е извършена. По силата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава, когато е документално обоснован с първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанската операция съобразно принципите на чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството /ЗСч/. Указаният принцип изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма. Съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК, в случай, че субектът не представи исканите по реда на чл. 37, ал. 3 от ДОПК доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства.

В настоящия случай не са представени нито първични счетоводни документи, нито съпътстващи документи, от които да се установи по безспорен начин, че въпросните панамски дружества и техните акции съществуват, както и че е налице прехвърляне на процесните акции, респективно, че е налице основание за признаване на разхода по покупката им при формиране на финансовия резултат за съответния данъчен период, по следните съображения:

На първо място, не са представени никакви документи, че дружествата – С. С. SA, H. PLUS PROPERTIES и V. S. C.. /посочени като емитенти на акциите/ и Ф. СТАР Ш. К.. /посочено като купувач/, които са регистрирани в Република П., са реално съществуващи юридически лица. Във всеки един от представените договори /съответно за покупка и продажба/ фигурира чл. 2, респ. чл. 3 „Допълнителни уверения“, със следното съдържание: „По всяко време или периодично, след датата на сключването на настоящия договор, по молба на купувача и без допълнително заплащане, продавачът ще подписва и предоставя на купувача такива други документи, свързани с продажбата и прехвърлянето на акциите или потвърждаването на тези действия, както и ще предоставя такива материали и информация и предприема такива други действия, каквито купувачът намери за уместни или необходими с оглед на по-ефективното прехвърляне на акциите на купувача, както и с оглед на потвърждаване на правата на купувача върху всички акции“. Такива документи жалбоподателят в качеството му на купувач не е поискал от дружествата, сочени за продавачи. В този смисъл и с оглед тежестта на доказване съгл. чл. 154 от ГПК се явяват неоснователни възраженията в жалбата до съда, че с оглед реалния характер на договора, [фирма] не следвало да разполага с каквито и да е документи. Съгласно чл. 175, ал. 1 от ТЗ акцията е ценна книга, която удостоверява, че притежателят ѝ участва с посочената в нея номинална стойност в капитала. В този смисъл в тежест на жалбоподателя бе да представи доказателства, че панамските дружества действително съществуват, че са издали акции на приносител и че дружествата, сочени за продавачи на въпросните акции - [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] /намиращи се на един и същ адрес и ползващи едни и същи пълномощници пред банките/, действително са ги притежавали, което не бе сторено.

Съгласно чл. 116 от ДОПК, в случай, че за установяване на задълженията на ревизираното лице е необходимо да се изяснят факти и обстоятелства извън територията на страната, задължение на ревизирания е да представи доказателства за изясняването им. По тези съображения настоящата инстанция счита за основателно приетото от органите по приходите заключение, че не е доказано не само прехвърлянето на акциите по веригата от доставки, а и изобщо съществуването им, респ. съществуването на техните емитенти.

По-нататък, от материалите по делото не се установява и механизмът, по който са сключени сделките с отбелязаните в договорите като продавачи български дружества и купувача Ф. СТАР Ш. К., П., в т. ч. на кой пазар и по какъв начин са реализирани, дали това е станало чрез ангажиране на инвестиционни посредници, брокери или онлайн-платформи за търговия с ценни книжа или по друг начин и т. н.

Сред представените документи липсват сертификатите, предвидени в чл. 1/чл. 2 от договорите, във връзка с предаването на акциите. Доколкото се касае за покупко-продажба на ценни книги, то поне едно от дружествата по веригата следва да притежава оригинали или да е в състояние да предостави заверени преписи от тях за сверяване. Такива не са представени и не са налице по преписката. Друг е въпросът, че сертификатите сами по себе си не биха могли да удостоверят валидно прехвърляне на собствеността върху акции на приносител, а единствено биха могли да бъдат придружаващ реалната сделка по прехвърлянето им документ, за което ще бъдат изложени съображения по-долу.

Не следват други изводи и от представените за първи път в хода на първото разглеждане на делото от АССГ анекси към договорите, с които са внесени промени в чл. 2 по отношение на момента на прехвърляне на собствеността на акциите, като е посочено, че с предаването на сертификатите се прехвърля собствеността върху акциите, независимо от момента на плащането. С тях са представени и приемо-предавателни протоколи, съставени с цел да удостоверят, че няколко дни след датата на подписването на договорите, продавачът е предал на купувача конкретно посочен брой обикновени акции на приносител с посочен номинал и пазарна цена /л. 420 и сл./. В тази връзка, съдът намира, че анексите и приемо-предавателни протоколи са създадени за целите на съдебното производство, тъй като ако жалбоподателят разполагаше с тях, същите е следвало да бъдат приложени още в хода на ревизионното производство, а не след издаване РА и съобразени с констатациите, които са направени в него. Доколкото това са двустранно подписани документи същите е следвало да са били на разположение и на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], но те също не са ги представили. Тези документи нямат и достоверна дата по см. на чл. 181 от ГПК, за да може да се приеме, че са съществували в един предходен момент, в частност на датите, посочени в тях.

На следващо място, съдържанието на чл. 2 от договорите, е както следва: „Продавачът предава на купувача един или повече сертификати, съответстващи „на броя на акциите до три работни дни от получаването на цената на акциите“, а след изменението на посочената договорка с анексите съдържанието му е в следния смисъл: „Продавачът предава на купувача един или повече сертификати, съответстващи на броя на акциите в деня на подписване на този анекс. С предаване на сертификатите се прехвърля собствеността върху акциите, независимо от срока на плащане“. Както бе посочено по-горе, сертификатите сами по себе си не биха могли да удостоверят прехвърлянето на собствеността върху акциите, а единствено биха

могли да бъдат придружаващ реалната сделка по прехвърлянето им документ, като това следва от изричната разпоредба на чл. 185, ал. 1 от ТЗ, съгл. която акциите на приносител се прехвърлят и залагат с предаването им. Предвид липсата на доказателства за съществуване на въпросните панамски дружества, както и на самите акции, то и недоказано се явява твърдяното им предаване, за което за първи път в съдебното производство са представени приемо-предавателни протоколи, които сами по себе си не доказват предпоставките на чл. 185, ал. 1 от ТЗ. След като не е доказано съществуването на акциите и тяхното реално предаване, то и твърдяната сделка по прехвърлянето им /в частност въпросните идентични договори/ не би могла да породи целените от нея правни последици, тъй като се явява нищожна поради липса на предмет /така Решение № 43 от 15.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 892/2014 г./.

На трето място, съгл. цитираната разпоредба на чл. 185, ал. 1 от ТЗ нищожни се явяват и измененията на чл. 2 от договорите, съгл. представените анекси, а именно договорката, че с предаване на сертификатите се прехвърля собствеността върху акциите, независимо от срока на плащане. Акциите на приносител се прехвърлят единствено с реалното им предаване, в противен случай за твърдения приобретател не биха могли да възникнат членствени права съгл. чл. 175, ал. 1 от ТЗ.

По-нататък, така направената между страните договорка в чл. 2 е и в противоречие на императивната норма на чл. 178, ал. 3 от ТЗ /в сила до 23.10.2018 г./, тъй като съгласно същата акциите на приносителя не могат да му се предават, преди да е изплатена тяхната номинална или емисионна стойност. За да настъпи фактическият състав на прехвърлянето на акции на приносител, по смисъла на чл. 185, ал. 1 от ТЗ, съгласно чл. 178, ал. 3 от ТЗ задължителна предпоставка, в качеството на условие за предаването на акцията, като предвидена от законодателя форма на разпореждане, е заплащането на номиналната или емисионната стойност на акциите. Договорка в противен смисъл, както и липса на пълно заплащане преди датата на твърдяното предаване на акциите, водят до нищожност на сделката /така Решение № 1590 от 16.12.2009 г. на САС по т. д. № 1524/2009 г./.

Във връзка с горното следва да се отбележи, че процесните договори за покупко-продажба на акции, анексите към тях и приемо-предавателните протоколи нямат достоверна дата по см. на чл. 181 от ГПК, поради което /извън изложеното по-горе относно липсата на доказателства изобщо за наличие на акции и за тяхното предаване/ и установените ежедневни плащания към [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не могат да се обвържат с покупко-продажбата на акции. А и същите не са направени съгл. чл. 178, ал. 3 от ТЗ до датата на твърдяното предаване на акциите.

Изготвената ССЕ не опровергава горните изводи, тъй като същата единствено проследява неспорни между страните записвания в счетоводството на дружеството, но същата не би могла да докаже наличието на фактическо прехвърляне /предаване/ на акции на приносител съгл. чл. 185, ал. 1 от ТЗ, емитирани от дружества, регистрирани в П., които дружества и акции действително съществуват, респ. и че акциите са били притежание на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Както се посочи и по-горе, съобразно чл. 10, ал. 1 ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен

счетоводен документ по смисъла на ЗСч, но освен това той следва и да отразява вярно съответната стопанска операция. Доколкото предвид изложеното съдът приема, че не са извършени реални стопански операции по закупуване на акции на приносител, притежавани от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и емитирани от въпросните панамски дружества, то следва да се приеме, че законосъобразно е приложена разпоредбата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО от страна на органите по приходите, като е увеличен счетоводният финансов резултат за 2015 г. със сумата в размер на 13 082 157,52 лв. и за 2016 г. със сумата в размер на 9 687 712,27 лв.

Настоящият състав намира за законосъобразен РА и в частта, в която не са признати приходите от продажбата на акциите, като е формиран извод за наличие на сделки, които водят до отклонение от данъчно облагане. Органите по приходите са приложили чл. 16, ал. 1 от ЗКПО и са намалили счетоводния финансов резултат за 2015 г. със сума в размер на 391 167,76 лв. и за 2016 г. със сума в размер на 289 388,31 лв., което впрочем е и в интерес на жалбоподателя, тъй като в противен случай задълженията му за данъци щяха да са изчислени и на базата на тези приходи.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

След като по гореизложените съображения не се доказва реалното придобиване на акции на приносител от [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] през 2015 г. и 2016 г., регистрирани в П., няма как и такива акции да бъдат прехвърлени на Ф. СТАР Ш. К., П. през същите години – по същите съображения. В., няма доказателства и за заплатени суми от страна на Ф. СТАР Ш. К.. При това положение и няма как жалбоподателят да има приход от продажба на акции, които същото не би могло валидно да прехвърли /поради недоказано съществуване на панамските дружества и недоказано придобиване на акциите/. Страните, при условията на абсолютна симулация, са сключили договор, настъпването на чиито правни последици не могат и не желаят да изпълнят /така Решение № 9270 от 27.08.2015 г. на ВАС по адм. д. № 4497/2015 г./.

Следователно и твърдяните сделки по продажба на въпросните акции не следва да бъдат взети под внимание в съответствие с разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО.

В подкрепа на изложеното, а именно наличието на хипотезата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, е и обстоятелството, че претендираните от жалбоподателя продажни цени са многократно по-ниски от покупните в края на всяка от процесните години. Посоченото е в разрез с обявената от жалбоподателя цел за закупуване на акциите, а именно печалба, доколкото видно от заключението на СИЕ продажната цена на акциите е по-по ниска от покупната с от 82,63 % до 97,59 % общо за двете години. Следователно, както е прието и

в хода на ревизионното производство, сделките по придобиване и последваща продажба на акции, осъществени от [фирма], са привидни сделки, сключени с цел отклонение от данъчно облагане, т. е. с цел да се генерират разходи, покриващи приходите на дружеството от продажба на черни и цветни метали. Или, целта на ревизираното лице е да прикрие реалната си дейност, в частност да избегне декларирането на действителните резултати от нея. По този начин ревизираното лице е целяло увеличение на разходите, чрез което неправомерно е намален счетоводният финансов резултат.

В резултат на изложеното, извършената корекция на декларирания от дружеството счетоводен финансов резултат в посока увеличение, с разликата между покупната и продажната цена на акциите, е законосъобразна.

На основание чл. 175, ал. 1 от ДОПК РА е законосъобразен и относно начислените лихви – акцесорни задължения за забава.

В идентичен смисъл са и необжалваните решения по адм.д. № 4293/2018 г. и № 1265/2019 г. на АССГ по правни спорове, касаещи сделки по покупка на акции от дружества, регистрирани в П. /вкл. чрез [фирма], [фирма] и [фирма] по адм.д. № 1265/19г./ и продажбата им на Ф. СТАР Ш. К., П., по които процесуален представител на жалбоподателя е бил адв. М. Е., който е и проц. представител и по настоящото дело, вкл. и по адм. дело № 8845/2018 г. на ВАС във връзка с оспорване срещу РА, издаден на И. Е..

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че спорният РА, потвърден с Решение № 397/20.03.2018 г. на Директора на ДОДОП, е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 17 027,75 лв. (седемнадесет хиляди и двадесет и седем лева и седемдесет и пет стотинки) съгласно чл. 8, ал. 1, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. На основание чл. 226, ал. 3 от АПК и с оглед направеното от ответника пред ВАС искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и държавна такса – 1700 лева, съгл. приложеното в кориците на делото на ВАС платежно нареждане, съдът намира, че на ответника следва да се присъдят и разноските пред ВАС в размер на 17 027,75 лева – юрисконсултско възнаграждение и 1700 лева – държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 45 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221417001656-091-001/20.12.2017г., потвърден с Решение № 397/20.03.2018 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" при Централно управление на Националната агенция за приходите – С., за допълнително установени задължения за

корпоративен данък за 2015 г. в размер на 1 269 098,98 лв. и лихва от 221 792,18 лв., както и за корпоративен данък в размер на 939 459,69 лв. за 2016 г. и лихва от 68 899,22 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при Централно управление на Националната агенция за приходите – С. направените разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 17 027,75 лв. (седемнадесет хиляди и двадесет и седем лева и седемдесет и пет стотинки) пред АССГ, както и разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 17 027,75 лева и държавна такса в размер на 1700 лева на основание чл. 226, ал. 3 от АПК пред ВАС.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: